

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Quæstio 14. Quid agendum in Missione, ubi rara est præsentia Pastoris,
de absolutione Sponsi, qui ipso die nuptiarum deprehenditur vagæ libidini
assuetus in Confessione quâ se ad Sacramentum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

122 Pars 3. tract. 1. De Opinionum probabilitate
viter, Quia non pauci in confectione & usu
istius instrumenti admittunt incurri peccatum
veniale contra veracitatem, siquidem illud
proferens intendit ut falso credatur esse instru-
mentum quod primò autoritate publicâ con-
fectum fuit. Alii verò ajunt illam deceptionem
sequi tantum per accidens, & præter intencio-
nem conficientis novum instrumentum, quæ
per se non tendit ad deceptionem, sed ad con-
servandum suas fortunas aut famam, aliàs sine
sua culpa, sed casu fortuito amittendam, id-
que cupit fieri per illud instrumentum non tan-
quam primum, sed tanquam conforme verita-
ti, & æquitati quæ in eo continetur.

QUÆSTIO XIV.

*Quid agendum in Missione, ubi rata est presentia
Pastoris, de absolutione Sponsi, qui ipso die
Nuptiarum deprehenditur vagæ libidini assuetus
in Confessione qua se ad Sacramentum matri-
monii suscipiendum disponit?*

Resolvere videtur contra alios passim, no-
vus Author in sua *Methodo remittendi & veni-
endi peccata* p. 115. differendam esse istius Sponsi
absolutionem donec tandem ipso actu confes-
secutam esse vitæ emendationem, nisi forte
præbeat signa pænitentiaæ extraordinaria. Quia
in consuetudinariis vix reperitur controversio
vitæ repentina. Et quidquid ex illa dilatione
sequetur turbarum, aut incommodorum, non
poterit Pastori imputari.

Respondeo tamen, hanc dilationem non esse
con-

conformem communi praxi, aut sententiæ Doctorum passim receptæ ac probatæ, nisi præter subitanæ conversionem, adfit in pœnitente specialis ratio cur de præsentis illius dispositione prudenter dubitare oporteat. Nam absque hujusmodi ratione imprudens est Confessarii dubitatio, dum pœnitens affirmat se ex animo & serio de peccatis dolere, firmiterque habere propositum emendationis; ac paratum esse remedia in hunc finem à Confessario præscribenda amplecti. Neque præter hæc aliud à Tridentino ad legitimam pœnitentis dispositionem requiritur. Quod si aliquid horum in pœnitente minus perfectum appareat, pro idoneo remedio non est statim differenda absolutio, sed proponenda sedulo alia motiva quibus illa dispositio perficiatur. Si verò nihil istorum desideretur, quorsum cum tantis incommodis in tempus futurum & incertum proroganda absolutio? Prætendis periculum relapsus? An non vides periculum illud dilata absolute magis invalescere? Sic enim pœnitens advertens se in pristino statu relictum, & nondum gratiæ restitutum, multò facilius peccatis suis nova peccata accumulabit, sperans omnia simul unicâ absolute abolenda: qui si ab initio absolutus fuisset, majorem cautelam adhiberet, ne novo flagitio acceptam gratiam statim amitteret. Quin & ipsa gratia Sacramenti, ad resistendum tentationi, majores ei vires suppeditaret. Denique praxis contraria præsertim in casu proposito manifestè adversatur consilio Apostoli, qui pro remedio contra relapsum in libidinem hortatur 1. ad Cor. 7. *Si se non continent, nubant*; cum è contrario praxis illa novitia præscribat, ut prius discant se continere,

124 Pars 3. tract. 1. De Opinionum probabilitate
tinere, quàm nuptiis pro incontinentiæ reme-
dio utantur. Quid verò aliud hoc est, quam
velle agrum prius à morbo integrè convalesce-
re, quàm ipsi liceat pharmacum sanando mor-
bo idoneum adhibere?

Huic omninò contraria videtur methodus
absoluendi quæ traditur in Tridentino sess. 14.
cap. 2. ubi docet, Christum voluisse lapsos in
peccata se sistere tanquam reos in tribunali pæ-
nitentiæ, *ut per Sacerdotum sententiam non semel,
sed quoties de admissis peccatis ad ipsum pœnitentes con-
fugerint, possint liberari.* Declarat igitur univer-
sim, & sine exceptione, pœnitentes etiam relap-
sos posse toties rite converti, & toties à Sa-
cerdote absolui, quoties de peccatis verè pæ-
nitentes ad ipsum confugerint. De hac autem
pœnitentiâ sufficienti non potest aliunde certus
esse Confessarius, nisi ex verbis, & testimonio
ipsius confitentis, futuram vitæ emendationem
toto animi affectu promittentis. In tribu-
nali enim pœnitentiæ peccator non solum agit
partes rei, sed etiam accusatoris & testis: ideo-
que illi credendum, non tantum quando se
accusat ut reus, sed etiam quando affirmat ut
testis se de peccatis dolere, & emendationem
seriò proponere, nisi ex signis moraliter certis
constet contrarium.

QUÆSTIO